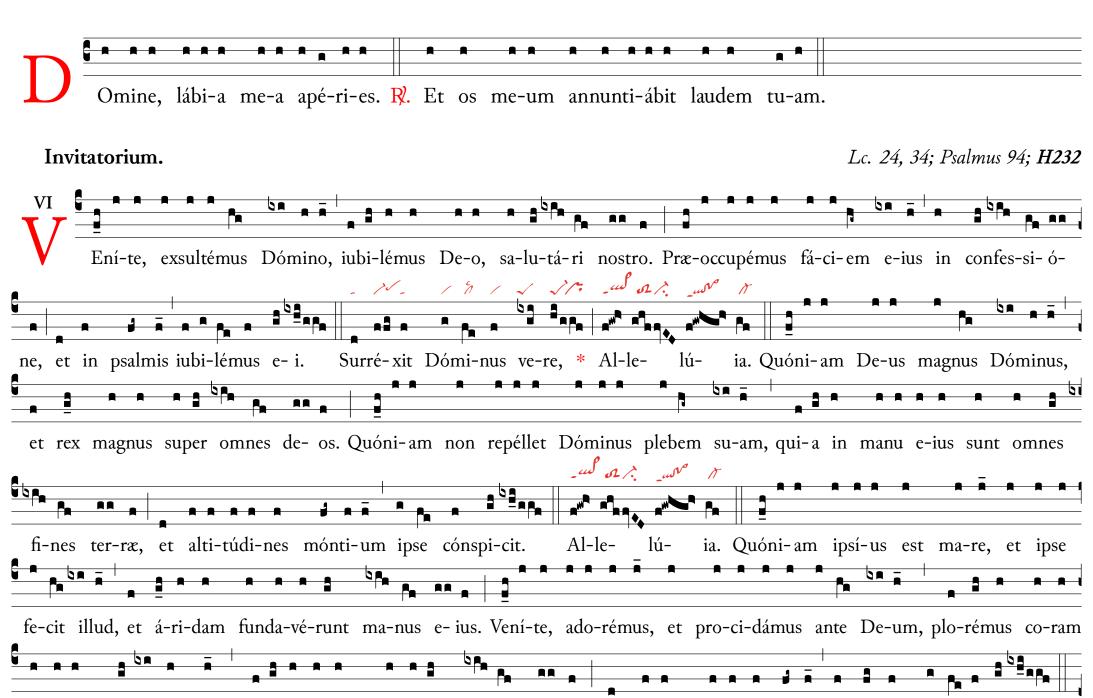
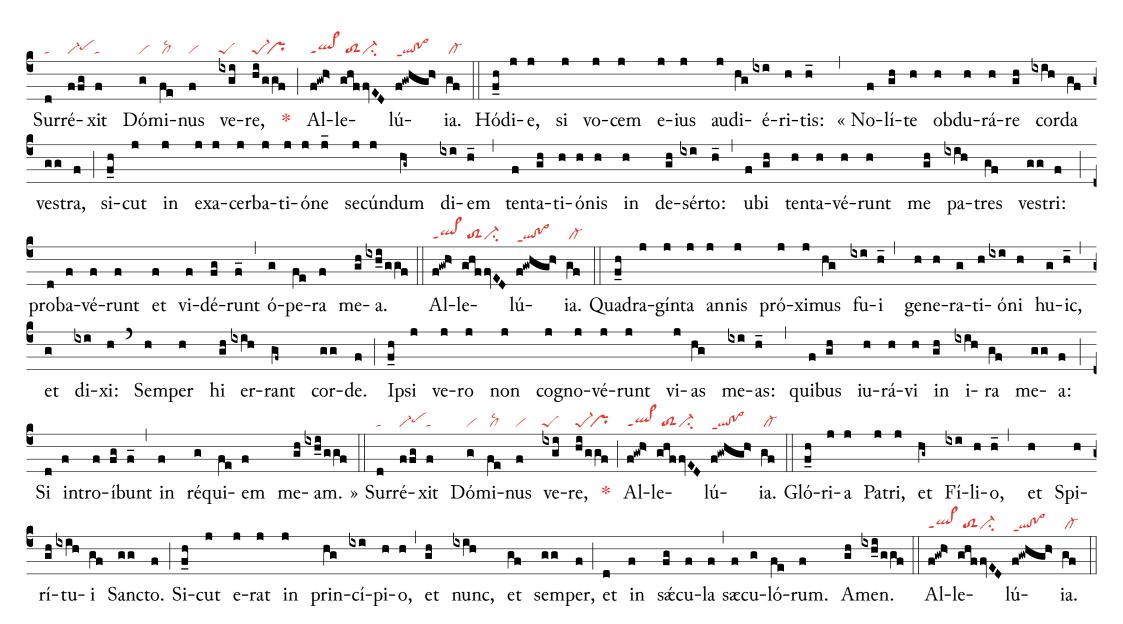
Feria VI infra Hebdom. I post Oct. Paschæ.

Ad Matutinum.

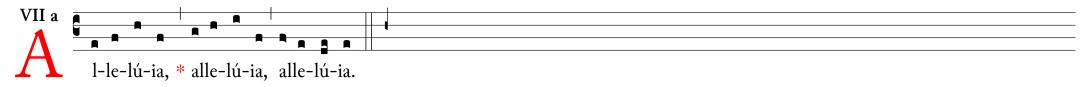
Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us no-ster, nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves páscu-æ e-ius.

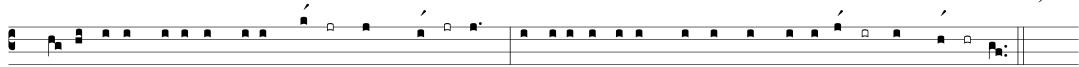

De- o Pa-tri sit glo-ri-a, Et Fí-li- o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa- rácli-to, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

Psalmus 1.

Ps. 77, 1-8

Atténdi-te, pópu-le me-us, le- - gem me- - am: * incliná-te aurem vestram in verba o- - ris me- - i.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius: * et mirabília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, † et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta eius exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Fí-li-i Ephrem intendéntes et mittén- - tes ar- - cum: * convérsi sunt in di- - e bel- - li.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege eius noluérunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactorum eius: * et mirabilium eius quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti: * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

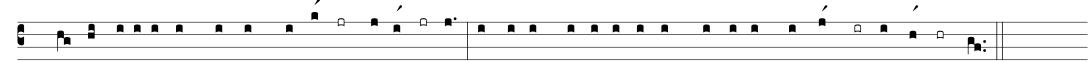
Et dedúxit eos in **nu**be di**é**i: * et tota nocte in illuminati**ó**ne **i**gnis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 3.

Et apposu-é-runt adhuc peccá- - re e- - i: * in i-ram exci-ta-vé-runt Excélsum in in- - aquó- - so.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ: * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Iacob, et ira ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in Deo: * nec speravérunt in salutári eius:

Et mandávit núbibus désuper: * et iánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum: * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

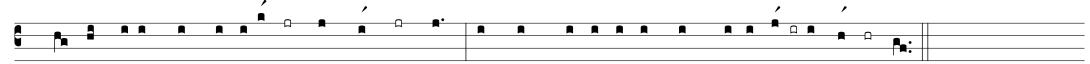
Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, † et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occidit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 4.

In ómnibus his peccavé- - runt ad- - huc: * et non cre-di-dé-runt in mi-ra-bí-libus e- - ius.

Et defecérunt in vanitate dies eorum: * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adiútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

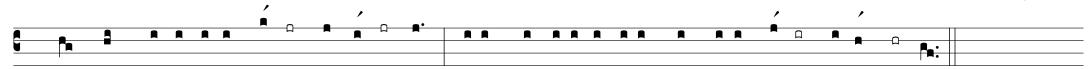
Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 5.

Non sunt re-cordá-ti ma- - nus e- - ius, * di-e qua redémit e-os de manu tri- - bu-lán- - tis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum: * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.

Et occidit in grándine víneas eórum: * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini iuménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis su<u>æ:</u> † indignatiónem, et iram, et tribu**la**ti**ó**nem: * immissiónes per **án**gelos **ma**los.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves **pó**pulum **su**um: * et perdúxit eos tamquam gregem **in** de**sér**to.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit déxtera eius.

Et eiécit a fácie eórum gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum: * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: † quemádmodum patres eórum * convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 6.

Audí-vit De-us, et spre- - vit: * et ad ní-hi-lum redé-git val- - de Isra-ël.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprevit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Ioseph: * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion quem diléxit.

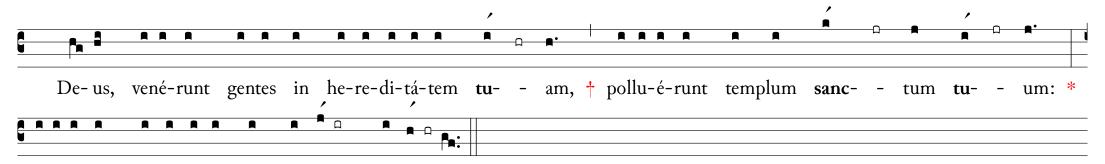
Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, † et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Iacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

posu-é-runt Ie-rú-sa-lem in pomórum custódi-am.

Posuérunt morticina servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris nos<u>ter:</u> † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, **lí**be**ra** nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter **no**men **tu**um:

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secundum magnitudinem brácchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Exsultá-te De-o, adiu-tó- - ri nos- - tro: * iubi-lá-te De- - o Ia- - cob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

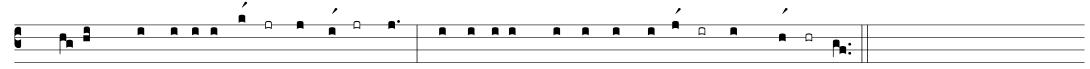
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 9.

De-us, quis sími-lis e- - rit ti- - bi? * Ne tá-ce-as, neque compescá- - ris, De- - us.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Venite, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unaní<u>miter:</u> † simul advérsum te testaméntum dis**po**su**é**runt, * tabernácula Idumæórum et Is**ma**he**lí**tæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutórium filis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Iabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

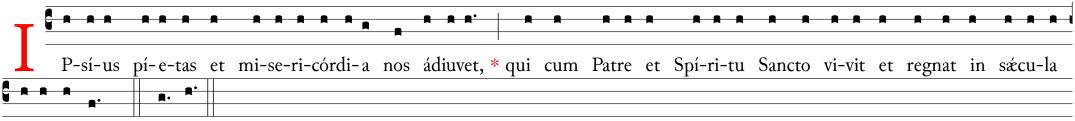
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

l-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúia.
R. Et appáruit Simóni, allelúia.
Pater noster.

sæcu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

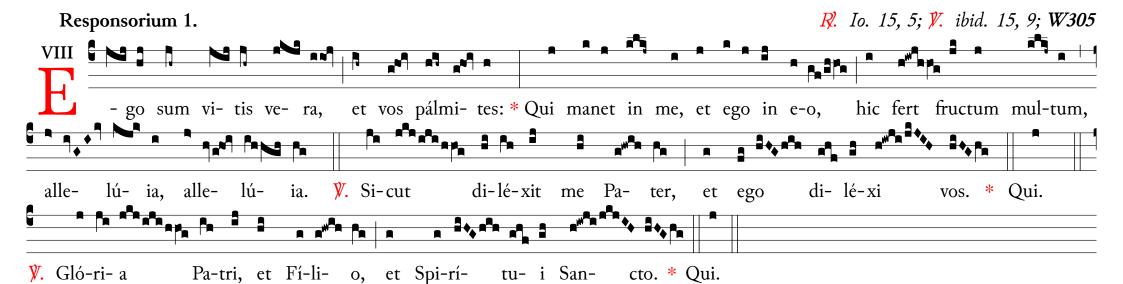
ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio I. Ac. 8, 9-13

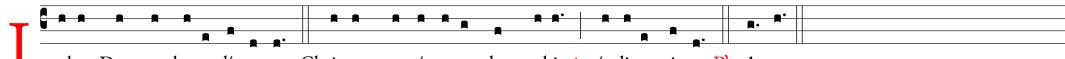
De Actibus Apostolórum.

Vir autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore magíis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Iesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit: et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa et virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ det nobis * gáudi-a vi-tæ. R. Amen.

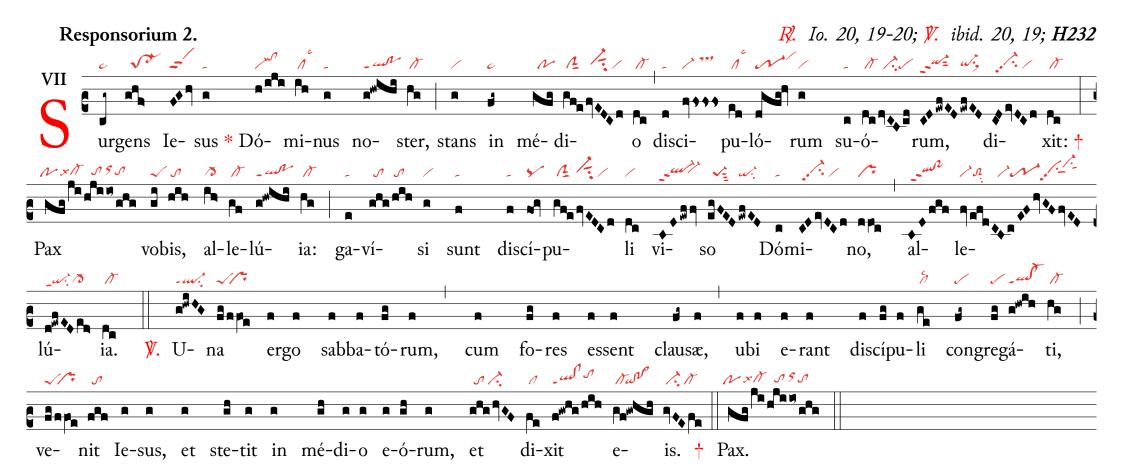
Lectio II.

Ac. 8, 14-19

Cum autem audíssent Apóstoli qui erant Ierosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Ioánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum Sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Iesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. Cum vidísset autem Simon quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris accéndat * De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio III.

Ac. 8, 19-24

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars neque sors in sermóne isto: cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua: et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis, vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixístis.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Iudex créde-ris es-se ventú-rus. Te ergo quésumus, tu-is fámulis súbve- ni, quos pre-ti-óso sángui-ne redemísti.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

- V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus:

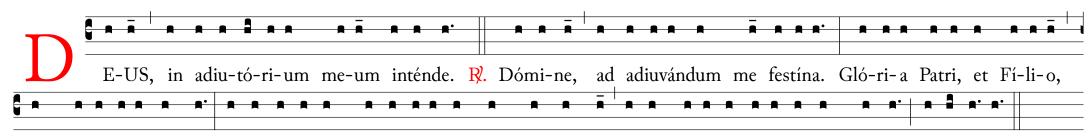
Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut qui paschália festa perégimus, * hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

R. Amen.

Conclusio

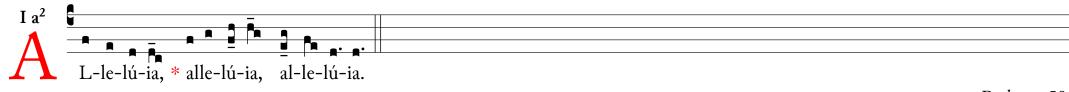
- √. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.
- R. Deo grátias, allelúia, allelúia.
- V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
- R. Amen.

Ad Laudes.

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Mi-se-ré-re me- - i De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proiícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis mex: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

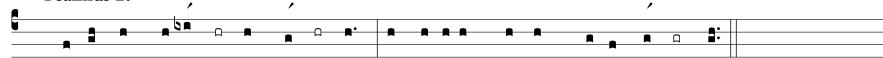
Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

No-tus in Iudác- - a De- - us: * in Isra-ël magnum nomen e- - ius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Bonum est confi-té- - ri Dómino: * et psálle-re nómi-ni tu-o Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificata sunt ópera tua Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericór dia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, et annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Dómi-ne, audí-vi audi-ti-ónem tu- - am, * et tímu- i.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis eius.

Pro iniquitate vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus que locútus es.

Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et dolu*érunt* montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii: * denudasti fundamentum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribu*lati*ónis: * ut ascéndam ad pópulum *accinctum* **nos**trum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ: * et arva non áfferent cibum.

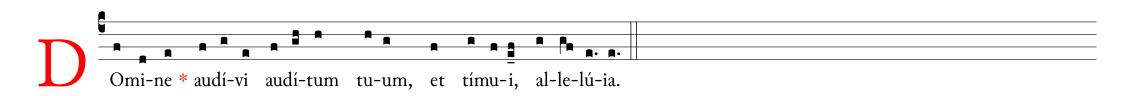
Abscindétur de ovili pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 148.

Laudá-te Dómi-num de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanc- - tis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

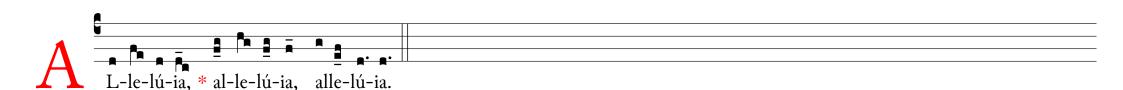
Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus:</u> † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet **Dó**minum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Hristus re-súrgens ex mórtu-is iam non mó-ri-tur, mors il-li ultra non dominá-bi-tur. † Quod enim mórtu-us est peccá-to,

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. R. De-o grá-ti-as.

Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui surré-xisti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

V. In re-surrecti-óne tu-a Christe, alle-lú-ia. R. Cæ-li et terra læ-téntur, alle-lú-ia.

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David pú*eri su*i.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericordiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis **ple**bi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

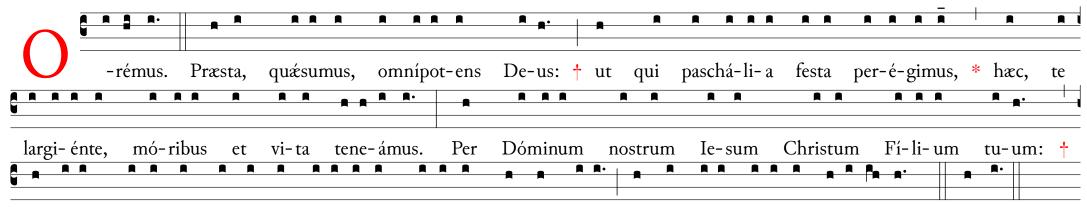
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

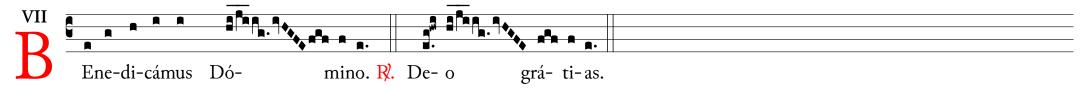

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

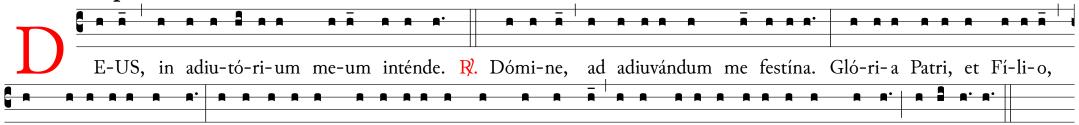

qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

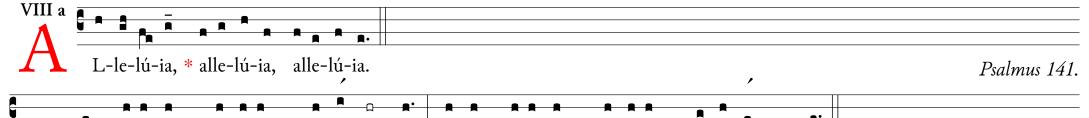

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Vo-ce me-a ad Dóminum clamá- - vi: * vo-ce me-a ad Dóminum depre-cá-tus sum:

Effúndo in conspéctu eius orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requirat ánimam meam.

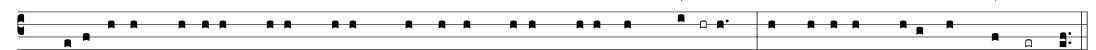
Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in ter*ra vi*véntium.

Inténde ad deprecationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Bene-díctus Dóminus De-us me-us, qui do-cet manus me-as ad práe-li-um, * et dí-gi-tos me-os ad bel- - lum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis **fac**tus est: * dies eius sicut um*bra præ*téreunt.

Dómine inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

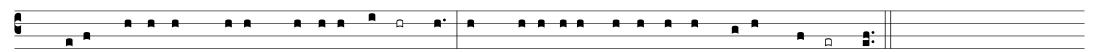
Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos:

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 3.

De-us cánti-cum novum cantábo ti- - bi: * in psalté-ri-o de-cachórdo psallam ti- - bi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

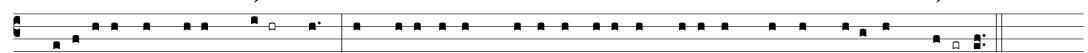
Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus cuius Dóminus Deus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Exaltábo te De-us me-us rex: * et bene-dí-cam nómi-ni tu-o in sécu-lum, et in sécu-lum sécu-li.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miserationes eius super omnia opera eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

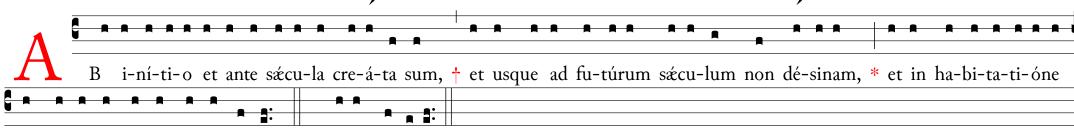
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

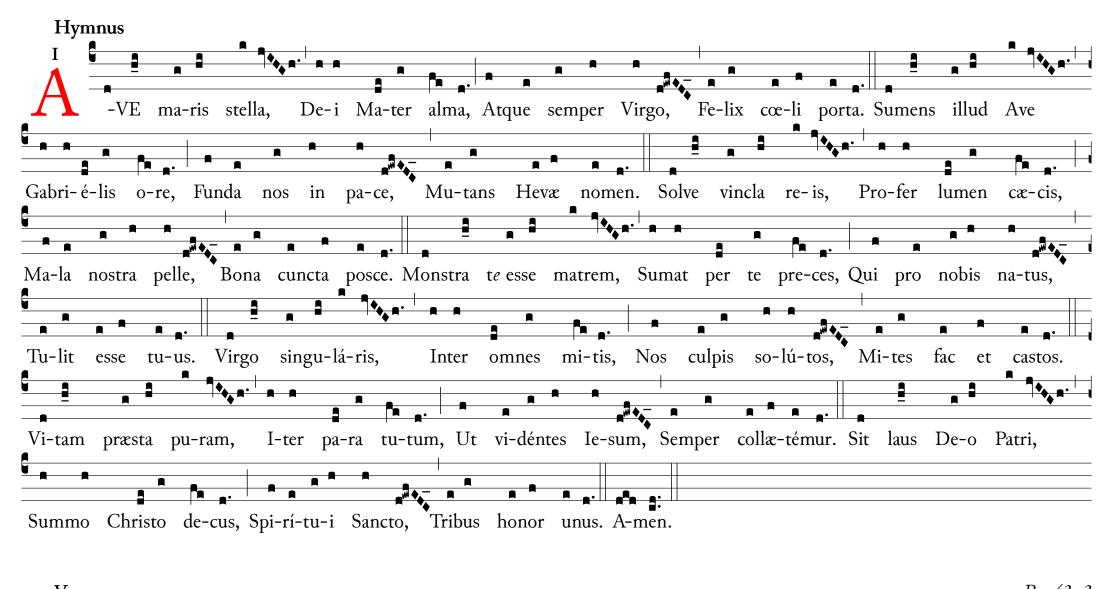

sancta co-ram ipso mi-nistrá-vi. R. De- o grá-ti-as.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

♥. Diffú-sa est grá-ti-a in lá-bi-is tu-is, alle-lú-ia. ₽. Proptér-e-a bene-dí-xit te De-us in æ-térnum, alle-lú-ia.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- - us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim, ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in **brá**chio **su**o: * dispérsit supérbos mente *cordis* **su**i.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericór diæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sécula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

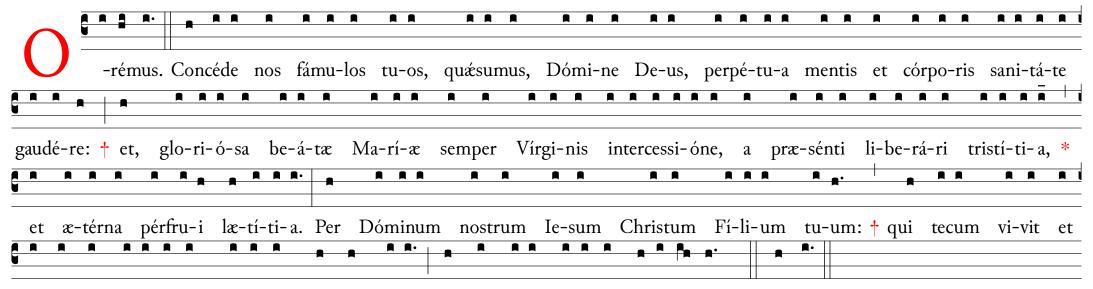
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

